

зумѣла намѣреніе-то, кое-то гостопріемка-та имаше, она ще неще требаше едно друго прибѣжище да тѣрси. Гостинница-та бѣше това щото по Россійскій думатъ постоялерой дворъ: коя-то по обыкновенно съставлялася отъ обширна една конюшня коя-то нема, освѣтъ стрехата за покривка, и гдѣ-то на една отъ четирите страни ся намира една топла стая. Путешественници-те настаняватся какъ-то можатъ въ самичка-та тая стая, и гдѣ-то оныя кон-то на соба-та неможатъ да ся качатъ долу по земя-та спятъ. На другій день, Прасковія довольно рано излѣзе съ намѣреніе при Госпожа Милинъ да иде; но споредъ обычай-атъ си, она первенъ на церква отиде, гдѣ-то ся намираше повече свѣтъ отъ какво-то тя некогда не бѣше видѣла. Бѣше недѣленъ день. Усердіе-то съ кое-то она Богу ся моляше направи толико да я забѣлежатъ, колко-то и торба-та и дрехи-те кон-то тя носяше и съ кон-то тя показуваше че е чуждестранна една путешественница. На излизаніе-то отъ церквата, една Госпожа я попыта коя е тя. Прасковія отговори ѝ ся съ нѣкои другы думы; и като ся готовяше да я остави, каза ѝ намѣ-